

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for Islandsk Fårehund

Versjon 1

Gyldig t.o.m. 01.01.2019

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Innholdsfortegnelse

Innledning	4
Generelt.....	4
Rasens historie; bakgrunn og utvikling.....	4
Overordnet mål for rasen.....	5
Rasens populasjon	5
Populasjonsstørrelse.....	5
Gjennomsnittlig kullstørrelse.....	5
Effektiv populasjonsstørrelse	5
Innavlsgrad	5
Bruk av avlsdyr.....	6
Innhenting av avlsmateriale fra andre land.....	6
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	6
Prioritering og strategi for å nå målene	7
Helse.....	7
Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen.....	7
Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter.....	7
Forekomst av reproduksjonsproblemer.....	8
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	8
Prioritering og strategi for å nå målene	8
Mentalitet og bruksegenskaper	8
Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester:	8
Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden	9
Gjeteregenskaper:	9
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	9
Prioritering og strategi for å nå målene	10
Atferd	10
Atferdsproblemer	10
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	10
Prioritering og strategi for å nå målene	10
Eksteriør.....	10
Eksteriørbedømmelser.....	10
Overdrevne eksteriørtrekk.....	10
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	11

Prioritering og strategi for å nå målene	11
Oppsummering.....	11
Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål.....	11
Plan for videre arbeid i klubben	11
NIHK's retningslinjer for avl på islandsk fårehund	12

Innledning

Den Islandske fårehunden er opprinnelig en urnordisk spisshund og kjent i Norden helt tilbake til steinalderen. Den er i dag Islands nasjonalhund. Norsk Islandshundklubb (NIHK) er tilknyttet Norsk Kennel Klubb og ansvarlig for rasen i Norge. NIHK samarbeider med ni andre nasjonale raseklubber for islandsk fårehund gjennom ISIC. (Icelandic Sheepdog International Cooperation)

Avlsstrategien er utarbeidet av avlsrådet i NIHK.

Generelt

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

Med den islandske fårehunden er det en direkte linje til den nordiske sagatid. Islandsk fårehund stammer fra de skandinaviske spissunder som vikingene tok med seg til Island på 800-tallet.

Her utviklet den seg på samme måten som islandshesten med spesielle krav til karakter, bruksverdi, nøyksomhet og sunnhet. Den utviklet seg til å bli en mellomstor, kraftig og smidig hund. Dens pels er selvreisende og tett med dobbelt hårlag for å tåle vær og vind. Den har karakteristisk krøllet hale og spisse ører og ikke minst doble sporer. Islendingene snakker om all-spora hunder, det vil si hunder med to sporer på alle fire bein. Dagens standard ønsker doble sporer på bakbena og mangler de sporer er dette en grov feil.

Islandshundens oppgaver har vært å være en gårdshund som kunne jage rovfugler unna buskaper, holde buskaper unna gårdsplassen og varsle bonden når det kom fremmede til gårds. Den var også med på sauesanking sammen med bonden for å varsle om sau og å drive flokkene tilbake til gården.

Selv om den islandske fårehunden har vært høyt verdsatt av den islandske bonde har den vært i ferd med å dø ut flere ganger på grunn av utbrudd av valpesyke og andre epidemier. Flere raser kom i land med fiskebåter og blandet seg med de islandske hundene så det var en tid svært få reinrasede islandshunder igjen.

Det skulle en engelskmann til for å åpne islendingenes øyne for den skatt de hadde i sin egen nasjonale rase. Det var en engelsk formuende aristokrat ved navn Mark Watson som ved sine besøk på Island i 1930 årene begynte å registrere de rasetypiske eksemplarer som han fant på gårdene. Han gjorde en verdifull innsats for rasen ved å inspirere islendingene til et organisert oppdrett og en stambokføring av hundene. Han arrangerte de første utstillinger og ga landet sitt første dyrehospital som fortsatt er i drift. Det ble etter hvert utarbeidet en rasestandard for Islandsk fårehund som ble godkjent av FCI i 1956.

Rasen kom til Norge på 70 tallet ved at Kari og Roald Nilsen i Røyken tok hjem de første hundene sammen med islandshester. Siden da har rasen vokst i Norge og vi regner nå med at vi har ca. 400 levende individer her. På verdensbasis regner en med at det er ca. 5000 individer.

Overordnet mål for rasen

Vårt overordnede mål er å bevare islandsk fårehund, slik rasen er beskrevet i standarden. Det er en sunn og frisk rase, uten spesielle rasespesifikke helseproblemer. Vi vil bevare den som en flott familiehund, gjeter- og gårdshund, med bruksegenskaper som gjør at den passer godt til ulike aktiviteter.

For å bevare rasen ønsker NIHK å vekke interesse for og fremme avl av bruksmessige, sunne, mentalt og eksteriør gode hunder. Det er svært viktig å jobbe for å bevare den genetiske variasjonen i rasen.

Rasens populasjon

Islandsk fårehund har vært nær utrydding flere ganger og rasen vi kjenner i dag er skapt med utgangspunkt i et fåtall hunder (founders). Det finnes svært få islandshunder i verden og mange er nært beslektet. Rasen er ikke direkte utryddingstruet lengre, men den er svært sårbar. Å senke innavlsgraden og ha så bred avlsbase som mulig er ytterst viktig for den lille populasjonen islandshunder som finnes i verden. Arvelig variasjon er en forutsetning for at rasen skal kunne motstå sykdommer og overleve.

Icelandic Sheepdog International Cooperation (ISIC) har jobbet for rasens beste siden 1996 og NIHK har vært en del av dette internasjonale samarbeidet siden oppstarten.

Populasjonsstørrelse

Registreringstallene på islandsk fårehund er lave. De 10 siste årene har det blitt registrert mellom 36 og 67 valper pr. år, men et gjennomsnitt på 50 valper. Vi antar at det finnes rundt 400 islandshunder i Norge.

Gjennomsnittlig kullstørrelse

Gjennomsnittlig kullstørrelse ligger normalt rundt 4,5 valper pr. kull. I forhold til størrelsen på en islandsk fårehund burde kullene vært litt større. Vi regner med at hovedgrunnen til lav gjennomsnittlig kullstørrelse er høy innavlsgrad i rasen som helhet. I skjemaet på neste side vises gjennomsnittlig kullstørrelse hvert år fra 1997 til 2012.

Effektiv populasjonsstørrelse

Utrekninger i LatHunden viser at bare 14 % av tispene og 9 % av hannhundene har blitt brukt i avl de siste 10 årene.

Innavlsgrad

De aller fleste islandshundene i Norge stammer fra et lite antall hunder som ble importert fra Island på 70- og 80-tallet. Innavlsgrad i rasen har vært ekstremt høy. Bevissthet rundt innavl og mer bruk av hunder fra utlandet har gitt resultater og gjennomsnittlig innavlsgrad på valpekull har sunket betraktelig. Oppdretterne er blitt flinke til å gjøre kombinasjoner som gir lav innavlsgrad og de siste årene har gjennomsnittlig innavlsgrad på kullene ligget under 2,5 %, regnet på 6 generasjoner.

Skjemaet på neste side viser utviklingen fra 1997 til og med 2012. Her ser vi at gjennomsnittlig innavlsgrad har gått ned fra rundt 10 % på slutten av 90-tallet, til rundt 5 % på tidlig 2000-tall og til under 2 % fra 2010.

RAS for Islandsk Fårehund

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antall kull	9	14	13	15	10	12	14	9	14	11	11	9	13	12	9	8
Antall valper	40	42	54	66	44	39	68	43	67	42	43	41	63	53	36	38
Gjennomsnittlig kullstørrelse	4,4	3	4,2	4,4	4,4	3,25	4,86	4,78	4,79	3,82	3,91	4,56	4,85	4,42	4	4,75
Gjennomsnittlig innavlsgrad %	7,35	9,14	17,28	8,24	5,0	4,86	4,51	5,39	5,04	3,04	1,75	3,64	2,23	1,84	1,5	1,56

Bruk av avlsdyr

Vi har tidligere hatt store problemer med matadoravl på islandsk fårehund. De fleste islandshundene i Norge stammer fra 6 hunder som ble importert fra Island på 70- og 80-tallet. Et par av disse hannhundene fikk svært mange avkom og de ligger bak i stamtavlene på nesten alle islandshundene vi har i Norge. Også i nyere tid har vi hatt flere matadorer som har satt preg på rasen.

Med dagens registreringstall ligger matadorgrensen (5 % regelen) på 12,5 valper. NIHK har likevel valgt å si at ingen hund skal ha mer enn 20 valper registrert i Norge. I tillegg anbefaler klubben at oppdretterne gjør ulike kombinasjoner for hvert kull. Vi trenger mange ulike hunder i avl og mange ulike kombinasjoner slik at vi ikke minsker den genetiske variasjonen i rasen. De siste årene har oppdretterne vært flinke til å bruke ulike avlshunder og svært få hunder har mer enn 15 avkom.

De internasjonale avlsanbefalingene fra ISIC sier at en hannhund kan ha maksimum 35 avkom i alle land i sin levetid, og ei tise maksimum 25 avkom. Antatt barnebarn bør ikke overstige 70.

Innhenting av avlsmateriale fra andre land

NIHK samarbeider tett med ni andre land gjennom ISIC. Vi har derfor god oversikt over hvordan det står til med rasen i disse landene.

Det innhentes en del avlsmateriale fra andre land. Vi har hunder importert fra Island, Sverige, Danmark og Holland og mange av disse blir brukt i avl. I tillegg reiser noen oppdrettere til utlandet for paring. Den norske og den svenske populasjonen er veldig lik. De første islandske fårehundene i Sverige ble importert fra Norge. Gjennom årene har mange hunder krysset grensen mellom Norge og Sverige.

Det er alltid interessant å få inn avlsmateriale fra Island siden det er rasens hjemland. Men vi må være obs på HD på de islandske hundene. På Island har de avlet mye på hunder med HD (også D- og E-hofter). HD er derfor mer utbredt i den islandske populasjonen enn i den norske.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Vi må fortsatt jobbe for å øke den genetiske variasjonen på rasen i Norge. Flere hunder må brukes, og vi har som mål at 15-20 % av hundene skal brukes i avl. Vi må unngå matadoravl.

Gjennomsnittlig innavlsgrad skal holdes under 2,5 %. For å oppnå dette er vi avhengig av avlsmateriale fra utlandet.

Et langsiktig mål er at gjennomsnittlig kullstørrelse skal økes. Vi ønsker at gjennomsnittlig kullstørrelse skal ligge rundt 5 valper. Tall fra andre klubber i ISIC viser at det burde være mulig å øke gjennomsnittlig kullstørrelse noe.

Prioritering og strategi for å nå målene

Det største problemet ved vår rase er at det blir født så få valper. Prioriteringen blir derfor at vi må oppfordre tispe-eiere til å ha minst et kull, og for de som har flere kull, bruke genetisk forskjellige hannhunder på sine tisper. For å unngå matadoravl vil vi jevnlig offentliggjøre en liste over hunder som nærmer seg matadorgrensen. Vi vil også utarbeide en oversikt over hunder som har mange barnebarn.

Ingen hunder bør ha mer enn 20 valper registrert i Norge. Samme kombinasjon bør ikke gjøres mer enn en gang. Hanner med to kull bør vente med nye kull til en vet mer om helse-resultater på avkommene.

For å holde gjennomsnittlig innavlsgrad under 2,5 % er det internasjonale samarbeidet i ISIC viktig, og vi vil støtte arbeidet i ISIC. Vi vil støtte arbeidet med den internasjonale databasen som kan gjøre det enda enklere å finne avlshunder på tvers av landegrensene. Innavlsgraden på valpekull bør tilstrebes under 2,25 og ikke overstige 6,25 %.

For å nå målene må avlsrådet i NIHK drive informasjon i medlemsblad og på treff. På forespørsel vil vi gi råd om avl og mulige hanner som er godkjent for bruk etter klubbens til enhver tid gjeldene kriterier.

Helse

Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen

Islandsk fårehund anses som en svært sunn og frisk rase. De oppnår gjerne en høy alder og holder sin vitalitet lenge. Rasen hører til rasegruppe 1 i Agria, som tyder på at rasen har meget god helsestatus. Statistikk fra Agria viser at islandsk fårehund ikke har noen rasespesifikke sykdommer eller problemer.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

En del hunder har HD, men det er sjelden en islandsk fårehund får problemer på grunn av HD, selv ved høy alder. De siste 10 årene har kun 34,1 % av de norskfødte islandshundene blitt HD-røntget. 70,8 % av dem er HD-fri, 18,1 % har svak, 10,5 % har middels og 0,6 % har sterk HD.

AD er lite undersøkt men av de hundene som røntget er alle fri.

Så langt har 6 islandske fårehunder i Norge fått påvist katarakt. Hundene har alle fått diagnosen i ung alder. Dette er et alvorlig problem for hundene og følges nøye av klubben.

Kryptorkisme (en eller begge testikler kommer ikke ned i pungen). Vi kjenner til 5 hannhunder som er kryptokid siste 5 år.

Vi kjenner også til 2 hunder med patella luxasjon og 2 hunder med allergi. NIHK følger med situasjonen, men foreløpig anser vi ikke dette som problemer hos rasen.

Forekomst av reproduksjonsproblemer

Vi kjenner ikke til spesielle reproduksjonsproblemer hos rasen, vanligvis går paringene og fødslene greit og tispene er gode mødre.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

NIHK ønsker at flere islandske fårehunder skal HD-røntges og øyelyses. For å få bedre oversikt over helsetilstanden i rasen er et mål at 50 % av hundene blir HD-røntget. Det er også ønskelig at så mange hunder som mulig blir øyelyst.

Paring bør foregå naturlig. Inseminering bør ikke benyttes hvis tispa ikke vil pare seg naturlig og det er første kull. Tapping av sæd på hanner bør heller ikke skje om han ikke tidligere har paret naturlig.

Hunder som benyttes i avl skal være friske og sunne med rasetyppisk temperament. Hunder med avvikende gemytt eller kroniske plager skal ikke brukes i avl.

Avlshundene må ha kjent HD-status. Hunder med A, B eller C kan brukes i avl. Hunder med C må kombineres med A. Hunder med D eller E skal ikke brukes i avl. Avlshundene må være øyelyst etter 18 måneders alder og funnet fri for arvelige øyesykdommer.

Prioritering og strategi for å nå målene

NIHK vil informere både oppdrettere og valpekjøpere om HD-røntgen og øyelysing, i håp om å få flere resultater.

Klubbens retningslinjer for avl er med i hvert blad og ligger på klubbens hjemmeside. Informasjon om avl og oppdrett ligger på klubbens hjemmeside og avlsrådet skriver om temaet i bladet årlig.

Vi kjenner ikke til reproduksjonsproblemer hos rasen, men vi ønsker å undersøke dette nærmere. NIHK vil sende ut spørreskjema til oppdretterne når de har registrert nye kull. Der vil vi ha spørsmål om paringen, fødselen, tispa og valpene, for å samle informasjon.

Et langsiktig mål er å gjennomføre en helseundersøkelse for å undersøke nærmere rasens helsetilstand. Siden den norske populasjonen er svært liten ønsker vi å undersøke mulighetene til å gjennomføre en internasjonal helseundersøkelse i samarbeid med de andre klubbene i ISIC.

Mentalitet og bruksegenskaper

Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester:

Den islandske fårehunden er en allsidig rase og blir brukt til flere aktiviteter innen hundesport. Islandshunden har ingen krav til jakt, bruksprøver eller kjent mental status for å brukes i avl eller bli utstillingschampion.

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

I følge standarden er islandshunden en hardfør og smidig gjeterhund som bjeffer. Våken og oppmerksom men ikke aggressiv. Den har minimalt med jaktinstinkt, er vennlig, glad, leken, nysgjerrig og uredde. Den ønsker å være din lojale og trofaste følgesvenn.

De aller fleste islandshunder passer godt til denne beskrivelsen.

Svært få islandshunder har gjennomført mentalbeskrivelse, men NIHK har ved to av sine treff arrangert MH (Mentalbeskrivelse Hund). Totalt er det kun 17 Islandshunder som har kjent mental status i Norge. Å lage et gjennomsnitt av disse vil ikke gi noe godt bilde på rasens helhet. ISIC ønsker en felles mentalbeskrivelse for islandsk fårehund og MH (med små ulikheter) brukes i Norge, Sverige, Danmark og Island. I Finland brukes en annen mentaltest. I Danmark og Sverige har mange islandshunder gjennomført MH.

Gjeteregenskaper:

I dagens samfunn blir ikke islandshund brukt i stor grad som gjeterhund. Sauebønder som ønsker gjeterhunder velger stort sett andre raser en islandsk fårehund.

I Danmark, Sverige og Finland har mange islandshunder gjennomført gjeterhund beskrivelse eller test av gjeterinstinkt. Vi har ingen slik test i Norge per dags dato. På islandshundtreffet på Frya i 2013 ble gjeterhund beskrivelse for islandshunder arrangert for første gang i Norge. To beskrivere fra Danmark var der og hundene fikk være med på «Hyrdeanlægs- og arbeidsbeskrivelse», utarbeidet av Islandsk Fårehundeklubb i Danmark.

32 hunder ble testet på sau, med følgende resultater:

Stopp-instinkt (heading)	8 hunder
Hunt away egenskaper (healer)	9 hunder
Gårdshundegenskaper	3 hunder
Vekslende arbeidsområder	2 hunder
Ingen gjeteregenskaper	10 hunder

Gårdshundegenskaper:

Viktige oppgaver for en gårdshund på Island har vært å jage rovfugler vekk fra de små lammene og holde gården fri for fremmede dyr. De skulle også varsle når noe skjedde, f.eks. at det kom mennesker på besøk. De aller fleste islandshunder viser disse egenskapene tydelig. De vil bjeffe på og jage store fugler og fremmede dyr som kommer for nært huset. De vil også løpe imot og bjeffe når det kommer besøk, men de skal aldri vise aggressivitet.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Et kortsiktig mål er at flere islandshunder skal gjennomføre MH.

Det langsiktige målet må være at alle hunder som går inn i avl er MH-beskrevet. Dette sier noe om mentaliteten også i forhold til aggressivitet, redsel og stressnivå.

NIHK bør samarbeide med klubbene i Danmark eller Sverige for å tilby beskrivelse av hundenes gjeterinstinkt.

Prioritering og strategi for å nå målene

NIHK må legge til rette for at flere islandshunder blir MH-beskrevet. Vi kan informere om MH og arrangere MH ved passende anledninger. Oppdrettere bør oppfordres til å ta dette med i kontraktene/oppfordringene til sine valpekjøpere.

Atferd

Atferdsproblemer

Noen Islandshunden bjeffer mer en ønskelig og har lett for å stresse unødig. Det kan komme både fra arv og miljø. Aggressivitet kan også forekomme mellom hunder av samme kjønn. Islandshunden er veldig avhengig av sin menneskeflokk og vil følge dem i tykt og tynt.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Det kortsiktige målet må være at oppdrettere lærer sine valpekjøpere hva de kan gjøre for å unngå ulike atferdsproblemer. De må lære valpen å være hjemme alene slik at hunden ikke utvikler separasjonsangst. De må lære å ha kontroll på hunden slik at de ikke løper etter biler og syklistene. For å unngå aggresjon mellom hunder er det viktig å miljø trene og sosialisere valpen fra den er liten. Valpekjøperne må også lære hvordan man kontrollerer og begrenser bjeffingen.

På lang sikt er det ønskelig at oppdretterne setter seg inn i og tar større hensyn til hundenes mentale status ved valg av avlsdyr.

Prioritering og strategi for å nå målene

NIHK vil ta opp vanlige atferdsproblemer i klubbens blad.

Eksteriør

Eksteriørbedømmelser

Islandsk fårehund er en normalkonstruert, rektangulær spiss Hund. To pelslengder og flere farger forekommer i rasen. Hunden er livlig, med et tillitsfullt, mildt og gjerne leende uttrykk. Den har tett og værbestandig pels som beskytter mot regn, vind og kulde. Bevegelsene er gode og effektive slik at hunden kan arbeide i flere timer.

Den største utfordringen er lite homogenitet i rasen. Man ønsker variasjon i farger og pelslengde, men hundene bør være av god type. Andre utfordringer som kan nevnes er hunder som er for små/lavstilte eller er for høystilte og store i forhold til standarden. Noen har spinkel benbygning og dårlig brystdybde. Hodene kan være for smale og snipete, med dårlig utviklet snuteparti. De kan ha ører som er for store, runde eller med kipp. For lyse øyne eller lys nese. Tannmangel (vanligvis manglende P1). Dårlig pelskvalitet og lite underull. Hellende kryss med lavt ansatt og svakt ringlet hale. Kuhasede bakben og franskstilte forben er fremtredende hos enkelte hunder og noen mangler sporer på bakbena eller har små og svake enkle sporer.

Overdrevne eksteriørtrekk

Islandshund har pr. i dag ingen overdrevne eksteriørtrekk som innebærer risiko for helseproblem hos rasen. Den står heller ikke på listen over raser som bør observeres på dette.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Flere hunder må stilles på utstilling for å få et godt overblikk over rasens eksteriørstilstand. Rasen er lite kjent utenfor Norden og mange dommere kjenner derfor ikke rasen godt nok. Vi ønsker at hundene skal stilles på flere utstillinger, og gjerne for nordiske dommere.

Langsiktig mål er å få rasen mer homogen. Oppdretterne må kjenne standarden godt og vite hvordan den ideelle islandshund skal være. Vi ønsker økt homogenitet, men det må ikke gå på bekostning av genetisk variasjon i rasen.

Prioritering og strategi for å nå målene

Hundene må ha minimum «Very Good» fra offisiell utstilling (eller minimum 1. premie fra utstillinger før 01.01.2011) før de blir brukt i avl.

For å øke kunnskapen om islandsk fårehund blant dommerne, bør NIHK arrangere dommerseminar innen 5 år.

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Det viktigste for å bevare rasen er å få flere hunder i avl slik at vi har en bred avlsbase og større genetisk variasjon. Vi er avhengig av et godt internasjonalt samarbeid i ISIC. Vi må jobbe for å holde innavlsgraden lav.

Rasen har god helse, men vi vil oppfordre til HD-røntgen og øyelysing av flere hunder og samle inn mer informasjon fra oppdretterne.

Arbeide for å få flere hunder mentalbeskrevet (MH) og finne en løsning for å kunne tilby testing/beskrivelse av hundenes gjeteregenskaper.

Ta opp ulike atferdsproblemer i klubbens blad.

NIHK bør arrangere dommerseminar for å øke kunnskapen om rasen blant dommerne og oppfordre flere til å stille hundene sine på utstillinger.

Plan for videre arbeid i klubben

Skrive om ulike temaer fra RAS i klubbens blad.

Arrangere et lite oppdretterseminar en gang i året. Gjerne i forbindelse med islandshundtreff eller spesialutstilling.

Arrangere MH og gjeterhund beskrivelse, gjerne i forbindelse med islandshundtreff.

NIHK's retningslinjer for avl på islandsk fårehund

Vedtatt på styremøte i NIHK, 8. april 2013

Gjelder fra og med 1. mai 2013.

Alle som driver oppdrett av islandsk fårehund må overholde NKKs «Ethiske grunnregler for avl og oppdrett» samt drive sitt oppdrett i overensstemmelse med NKKs «Avlsstrategi».

Hunder som benyttes i avl skal være friske og sunne med rasetypisk temperament. Hunder med avvikende gemytt eller kroniske plager skal ikke brukes i avl.

For å annonsere valpekull gjennom NIHK må oppdretteren være medlem i klubben og kullet må følge NIHKs «Retningslinjer for avl». Dette gjelder også for utenlandske oppdrettere.

- Avlshundene må ha kjent HD-status. Hunder med A, B eller C kan brukes i avl. Hunder med C må kombineres med A. Hunder med D eller E skal ikke brukes i avl.
- Avlshundene må være øyelyst etter 18 måneders alder og funnet fri for arvelige øyesykdommer.
- Avlshundene må ha minimum «Very Good» fra offisiell utstilling (eller minimum 1. premie fra utstillinger før 01.01.2011).
- Avlshundene må være minimum 24 måneder gamle ved første gangs paring.
- Innavlsgraden på kullet må ikke overstige 6,25 %.
- Ingen hunder skal ha mer enn 20 valper registrert i Norge.
- Samme kombinasjon skal ikke gjøres mer enn en gang.

Dispensasjon kan gis i enkelte, spesielle tilfeller. Søknad sendes avlsrådet i god tid før paring.